

färliga strapaser, allvar-samma strapaser på min ära, men — à la guerre comme à la guerre!

Strabadsjerne ved en Fyst-leir ere uden Tvivl ikke saa faa eller saa ubetydelige, som man sædvanligt forestiller sig, men Sagen har dog igjen sin Lyse og ganske «treflige» Side. Om Aftenen er der muntert Liv mellem Teltene, Bøværningstænderne fyldes med Folk, Harpespillerinderne gribe med Begeistring i de klingende Sølvsringe, (vi kjende en og anden af disse Sapphoer fra Sommerlyst og Alleenberg, de nisse, vi nisse igjen,) her er der en Sanger, der med bellmanst Humor — o, du stakkels Fader Bellman! — synger om Livets korte Glæder, om «vin och flickor», her en Firendreier, der mægtigt opfordrer Soldater og Bønderpiger til en landlig Dands. Men oppe ved «Borgen», de kongelige Telte, der er der stor Harmonimusk og der bliver den guddommelige Gjed Heidrun malket i store Porcellainskaller, og der har man hver Aften seet Kong Carl fatte sin kongelige Broder Frederik under Armen og vandre op og ned mellem de mange Einherier, rygende en fin Balhallacigar og af og til klinkende fortroligt med en eller anden af Dagens berømmelige Helte.

D. D.

Rosenborg og dens Omgivelser.

Danmark har i det sidste Aarhundrede lidt overordentlige Tab af historisk-arkitektoniske Mindesmærker. Ulykkelige Hændelser have vegelviis tilintetgjort vore bedste nationale Skatte i denne Retning. Slanderborg, Hirschholm, Roldinghuus, Nicolai Kirke, Frue Kirke og Christiansborg, store og kostbare Fortidsminder, ere efterhaanden sunkne i Gruus, og de to sidste Gjenopførelse give kun en tarvelig Erstatning for hvad der er gaaet tabt. Endelig staae

Kuinerne af Frederiksberg som et sørgeligt Minde om det sidste og haardeste Slag, der har ramt os. Efter saa mange Tab er det naturligt, at man med større Opmærksomhed vender Blikket mod det, man endnu har i Behold, og at man med forøget Interesse søger at gjøre sig bekendt med dets Værd og Betydning. Vi haabe derfor, at det ikke vil være nogen uvelkommen Meddelelse, naar vi her forsøge at give en, saavidt muligt fuldstændig, historisk Skildring af Rosenborg, et af de værdifuldeste Mindesmærker fra Christian IV's Tid, lige udmærket ved Fuldstændigheden i Gjennemførelsen af den for hin Tid eiendommelige Stil, og ved Ketheden og Elegancen i Udførelsen.

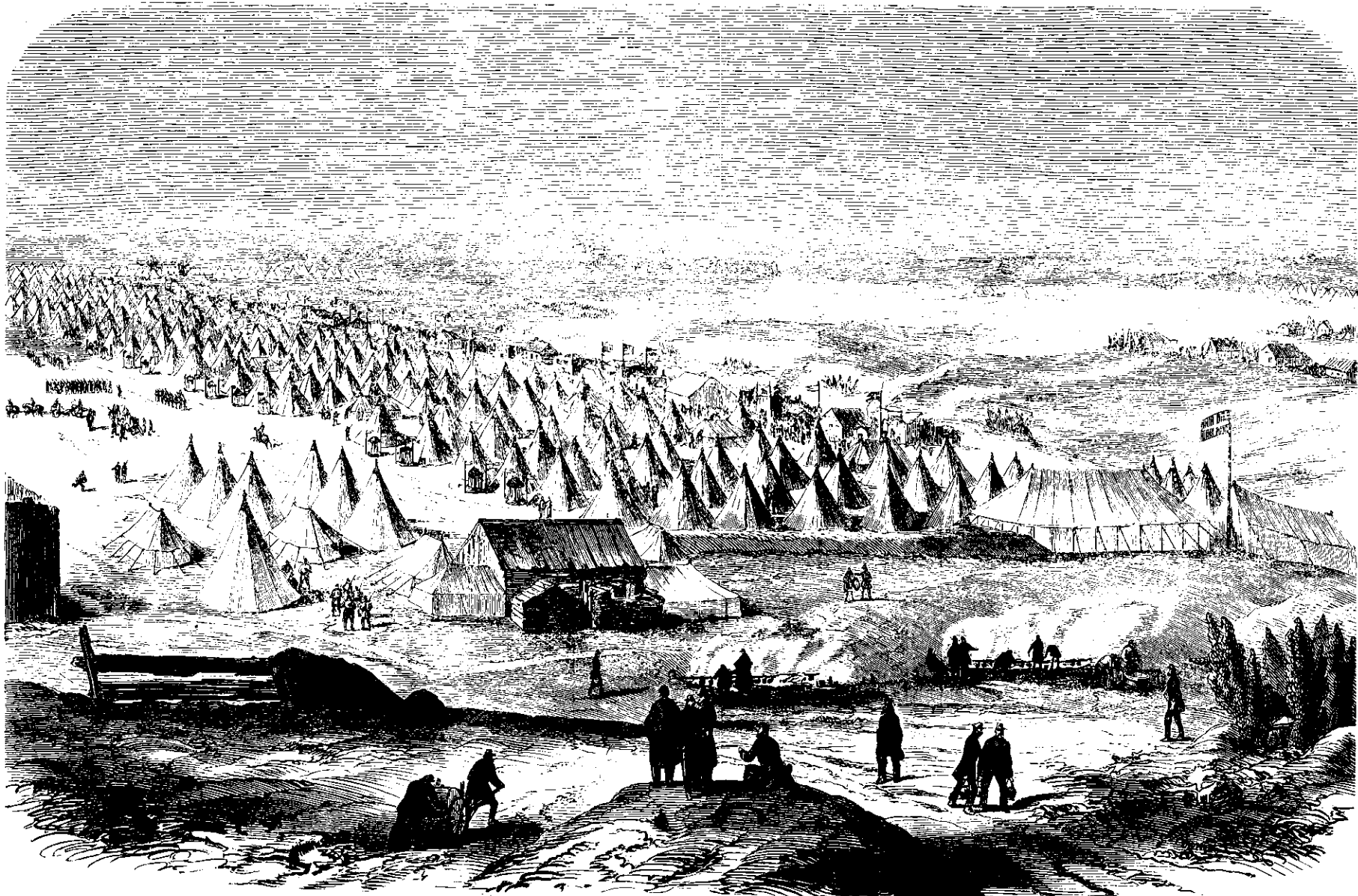
Rosenborg, bygget 1604 af Christian IV, var indtil Slutningen af forrige Aarhundrede heelt omgivet af en Mur og en firkantet bred Grav, udenfor hvilken der imod Vest, Ost og Syd strakte sig en stor og regelmæssig Have, 600 Alen bred og 925 Alen lang, anlagt i fransk Stil med en Mængde Buskaber, Hækker og Alleer.

baade indvendig og udvendig beklædt med Kobber og Bly. Samtidig med Slottet, og i nogle faa Alens Afstand fra dets nordre Endefacade, er opført den saakaldte Vagtstue, fra hvis Port en bred Vindebro tidligere førte over den nordre Grav. Denne, og den befærdte grønne Bro, der mod Syd fører over til Haven, dannede de to eneste Udgange til Slotsøen. Hovedindførselen var oprindelig hvor den er endnu, ved Nørrebrogade, og derfra gik Veien over Vindebroen, gennem Vagtstuens Port, tilvestre ind i Slotsgaarden, der optog det større østlige Parti af Slotsøen, medens derimod det mindre, foran Slottets vestre Facade, var indrettet til et Blomsterparti. Hovedindgangen til Slottet var mod Gaarden i det midterste østre Taarn, til hvis Stueetage en dobbelt Steentrappe førte op, der imidlertid senere, under Christian VI, er bleven borttaget; Indgangen er nu tæt sønden for det nordre Taarn. Ved Slottets søndre Ende kom man, som sagt, over den grønne Bro ind i den smukke og store Have, der strakte sig mod Nord fra Gøthersgade til Sølv-

Skizze fra Leiren.

Slotsbygningen, der paa et Par ubetydelige Forandringer nær, staaer fuldstændig saaledes, som den er overleveret fra Christian IV's Tid, er opført i Renæssancestil med Facade mod Ost og Vest og bestaaer kun af en eneste Fløi, da den, som Pontoppidan i sit danske Atlas udtrykker sig: „ikke bestemtes til nogen bestandig Residents for den kongelige Familie, men alene til Hans Majestæts egen Retraite og Forslystelse i den derhos anlagte kostelige Have.“ Den har 3 Etager foruden Kjelberetagen, og 4 Taarne af forskjellig Høide. Længden er 76 Alen, Høiden, indtil Ryggen af Taget, 35 Alen og Bredden med Taarnerne 38 Alen. Af disse sidste er det vestre, ud mod den nuværende Trecceer-plads, det største, 7 Etager høit og 74 Alen til Spiret. Dernæst komme de to yderste østre Taarne paa 5 Etager og 53 Alens Høide og endelig det østre Taarn i Midten, der kun er 32 Alen høit og uden Spir. Taget er tækket med Kobber, og Spirene ere

Leiren paa Kungby Heide.